

การใช้วิธีการเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อเพิ่มพูนความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3
มหาวิทยาลัยทักษิณ

The Use of Process-Oriented Approach to Enhance Third-Year Students' English Writing Competency at Thaksin University

เกร็ดทราย วุฒิพงษ์*

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ คือ การศึกษาการใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการของนิสิต ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตหลังสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการสอนที่ 1-4 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตก่อนและหลังการใช้วิธีการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา ซึ่งเรียนวิชาการเขียนเชิงอธิบาย (Expository Writing) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 27 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนแบบเน้นกระบวนการจำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษ แบบประเมินแผนการสอนของผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษ และแบบประเมินการใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการของนิสิต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R_{xy})

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า นิสิตใช้กระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการในระดับค่อนข้างสูง และมีทัศนคติต่อการเรียนด้วยวิธีแบบเน้นกระบวนการอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตหลังสิ้นสุดการทดลองอยู่ในระดับดี คะแนนสอบเฉลี่ยหลังเรียนของนิสิตสูงกว่าคะแนนสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

Abstract

The objectives of this research were to study the use of process-oriented approach to enhance students' writing competency after completing learning activities in four lesson plans, and to compare students' writing competency before and after the use of the learning activities. The sample group was 27 third-year students majoring in English at Thaksin University, Songkhla Province. All the 27 students were studying Expository Writing in the first semester of academic year 2010. Purposive sampling was employed in this research.

The research instruments were four lesson plans, a test of English writing competency, a form of evaluation by English specialists and a form of self-evaluation by students. The statistics used in this research were percentage, means, standard deviation, independent t-test and Pearson's Correlation Coefficient (R_{xy}).

The result revealed that the students employed a high degree of process-oriented approach in writing and their attitude toward learning by the process-oriented approach in writing was at a high level as well. Their writing competency after completing all the four lesson plans was at a high level. The posttest score was higher than the pretest score at .05 statistical significance level.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะหนึ่งที่ยากสำหรับครูที่จะสอนนิสิตให้สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองออกมาด้วยการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร เพราะการที่ผู้เขียนจะสื่อความหมายได้ดีนั้นจะต้องเขียนได้ถูกต้องตามหลักของการใช้ภาษา การใช้กฎเกณฑ์ทางภาษาในการเชื่อมโยง เรียบเรียงและถ่ายทอดความคิดออกมา (เกษร มณีเชษฐา, 2538 : อ้างอิงจาก Flower and Hays, 1980, 21-28) เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจตรงกันกับผู้เขียน ในการเขียนนอกจากผู้เขียนสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องทางด้านไวยากรณ์ การใช้ถ้อยคำ สำนวนแล้ว ผู้เขียนยังต้องมีพื้นฐานในจินตนาการความรู้สึกนึกคิดของตนเองที่ต้องการจะถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนได้อีกด้วย (Heaton, 1977, 138)

มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนของนักเรียนไทยพบว่าผู้เรียนที่เป็นนักเรียนไทยในระดับต่างๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนเกือบทุกด้าน เช่น ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค คำศัพท์ เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ ผู้เรียนอาจประสบปัญหาในการใช้ลีลาภาษา (Style) การเลือกใช้คำ และเรียบเรียงข้อความให้ได้สำนวนตามที่ต้องการ ตลอดจนการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ (สมพร อินทนกก, 2548) ปัญหาการเขียนสำหรับนักเรียนไทยคือ นักเรียนต้องมีข้อมูลและความคิด และจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ดังนั้นนักเรียนไทยมักจะคิดเป็นภาษาไทยก่อนแล้วจึงแปลเป็นประโยคภาษาอังกฤษ ทำให้ประโยคที่เขียนนั้นไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ เนื่องจากโครงสร้างของประโยคในภาษาไทยและภาษาอังกฤษแตกต่างกัน (วันชัย วัฒนชัยวิทย์, 2526 : 99 อ้างอิงจาก เสวณีย์ เตโชแจ่ม, 2546 : 2) หากพิจารณาถึงสาเหตุของปัญหาในการเขียนของนักเรียน (จักรภพ วิชัยพันธ์, 2539 : 1 : อ้างอิงจาก สมพร อินทนกก, 2548) นอกจากความบกพร่องที่เกิดจากตัวผู้เรียนแล้ว สาเหตุที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือ กระบวนการสอนของครูที่ทำให้การฝึกทักษะการเขียนไม่ประสบผลสำเร็จ คือ ครูไม่ได้ให้คำแนะนำ หรือช่วยเหลือนักเรียนแต่อย่างใด จึงทำให้งานเขียนมีข้อผิดพลาด ครูใช้วิธีสอนโดยการอธิบาย และบรรยายมาก นักเรียนมีส่วนร่วมน้อยและไม่ได้รับการฝึกฝนอย่างจริงจัง (รัชยา พุกกะมาน, 2545 : 2, สุรางค์ สายอุดม, 2541 : 1)

วิธีสอนการเขียนแบบเน้นกระบวนการเป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน เพราะวิธีการดังกล่าวได้รับการพัฒนามาจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับขั้นตอนหรือวิธีการที่นักเขียนใช้ในการผลิตงานเขียนในโลกแห่งความเป็นจริง (อตุร โพธิ์, 2548 : 4 อ้างอิงจาก Trupe, 2001: website) รayment และเฮนจ์ (Raimes,

1983 and Hedge, 1988 : 15-18 อ้างอิงจากพรหทัย ดัชนีจิตานนท์, 2548 : 27-28) สรุปขั้นตอนการสอนการเขียนที่เน้นกระบวนการออกเป็น 5 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือ ขั้นก่อนเขียน เป็นขั้นตอนเพื่อเตรียมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะเขียน ผู้สอนจะเตรียมหัวข้อให้แก่ผู้เขียนเอง และบอกวัตถุประสงค์ของการเขียน เพื่อให้ผู้เขียนเข้าใจว่าในการเขียนแต่ละเรื่องนั้น ผู้อ่านคือใคร ผู้เรียนจะรวบรวมข้อมูลและอภิปรายเนื้อหาพร้อมกัน ผู้เรียนจัดเรียงข้อมูลให้สอดคล้องกับจุดเน้นของการเขียน ขั้นตอนถัดมาคือ ขั้นการเขียน ผู้เรียนเอาข้อมูลที่เรียบเรียงไว้ในขั้นตอนแรกมาเขียนแผนร่าง ครูต้องให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษา เช่น การใช้ตัวเชื่อม โครงสร้างประโยค เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการเขียน ในขั้นนี้ผู้เรียนคำนึงถึงเนื้อหาสาระที่จะนำเสนอเท่านั้น ยังไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องในการใช้ภาษาหรือการสะกดคำ เพราะจะทำให้ความคิดขาดตอน ขั้นตอนถัดมาคือ ขั้นเสนองานเขียน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการอ่านตรวจทานเพื่อหาจุดบกพร่องของงานเขียนนั้น หรือให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) แก่ผู้เขียน ดังนั้นพวกเขาจะทราบว่างานเขียนของตนเองมีจุดดี จุดด้อยอะไรบ้าง เพื่อนำมาแก้ไขงานเขียนของตนเองต่อไป ขั้นตอนนี้ครูอาจทำเอง มอบหมายให้ผู้เรียน หรือเพื่อนทำก็ได้ ขั้นตอนที่สี่คือ ขั้นตรวจสอบงานเขียน ผู้เขียนจะอ่านทบทวนเพื่อดูความถูกต้องทางภาษา เช่น การสะกดคำ การใช้คำเชื่อม การใช้กาล เป็นต้น โดยใช้แบบตรวจสอบทางภาษา (Editing checklist) ที่ครูกำหนดให้เป็นหลักในการตรวจ ขั้นที่ห้าคือ ขั้นการเผยแพร่งานเขียนที่มีความสมบูรณ์น่าสนใจมาตีพิมพ์ และนำไปเผยแพร่ให้แก่ผู้อ่านต่อไป

ในฐานะครูสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนและประสบปัญหาเกี่ยวกับการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่เสมอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งกระบวนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เป็นรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ที่น่าสนใจเหมาะกับนักเรียนในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนแบบเน้นกระบวนการอย่างเป็นระบบตามขั้นตอนต่างๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหลักการ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่นำเอาการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จากเหตุผลและความสำคัญของการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจจะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียน ของนิสิตในระดับอุดมศึกษาชั้นปีที่ 3 ด้วยกระบวนการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ (The Process-Oriented Approach) และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการมาพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีที่เน้นกระบวนการ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี

สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตหลังจากเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการจะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 ของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา จังหวัดสงขลา

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการตามแผนการสอนของผู้วิจัย

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

นิสิตต้องเขียนในระดับเรียงความสั้น ๆ ประมาณ 5 ย่อหน้าหรือไม่เกิน 400 คำ และไม่เข้มงวดในเรื่องไวยากรณ์มากนัก โดยเนื้อหาในการเขียนแบ่งออกเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย

3.1 การเขียนพรรณนา (Description)

3.2 การเขียนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง (Comparison and contrast)

3.3 การเขียนจัดจำแนกหมวดหมู่ (Division and classification)

3.4 การเขียนแสดงความคิดเห็น (Opinion)

4. การสอนกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลา 26 คาบการเรียน คาบละ 50 นาที รวมเวลาที่ใช้ 1,300 นาที และดำเนินการทดลองต่อเนื่องกัน 8 สัปดาห์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนด้านทักษะการฟัง การอ่าน และการพูดของนักเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และ
3. ทำให้นิสิตมีนิสัยในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน รู้จักคิดเป็นและแก้ไขปัญหาได้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการและเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรีที่เน้นกระบวนการก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีรายละเอียดดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 3 ซึ่งเรียนวิชาการเขียนเชิงอธิบาย (Expository Writing) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาพัฒนาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษครั้งนี้ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาทดลอง ได้แก่ แผนการสอนหรือรูปแบบการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบด้วย:
 - 1.1 หน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วย โดยใช้เวลาดทดลองสอนรวมทั้งสิ้น 26 คาบการเรียนรู้
 - 1.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนของหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 ฉบับ
 - 1.3 แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. **ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน** ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษ และข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีหรือแนวคิดในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

2. **ศึกษาเอกสารงานวิจัยต่างๆ** ที่เกี่ยวกับตัวแปรในการศึกษาวิจัยตลอดจนศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ และหลักสูตรรายวิชาการเขียนเชิงอธิบาย (Expository Writing) ของมหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

3. ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย

3.1 การสร้างแผนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการสอนเขียน และศึกษาการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาทางการเขียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการสร้างและพัฒนาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ

3.1.2 นำจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้ 4 หน่วยการเรียนรู้ แล้วนำแต่ละหน่วยการเรียนรู้มาสร้างเป็นแผนการสอน (Lesson plan) ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- เวลาที่ใช้สอน (Time)
- หัวเรื่องที่ทำการสอน (Subject)
- ชั้นเรียนที่ทำการสอน (Class)
- จำนวนนิสิตในชั้นเรียน (No. of Students)
- เนื้อหาที่ทำการสอน (Content)
- จุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objective)
- จุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective)
- ขั้นตอนวิธีการสอน (Procedure)
- การมอบหมายงาน (Assignment)
- สื่อการสอน (Teaching Aids)
- การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation)

ซึ่งในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วยหัวเรื่อง เนื้อหา และเวลาที่ใช้การสอนดังนี้

หน่วยการเรียนรู้	หัวเรื่อง	เนื้อหา	เวลา : นาที
Unit	Subject	Content	Time : Minutes
1	• Writing an essay of description	• How to describe "My Favorite Restaurant"	300
2	• Writing an essay of division and classification	• How to write an essay about "Public Transport in My City"	300
3	• Writing an essay of comparison and contrast	• How to write an essay of comparison and contrast about "The Differences between City and Country"	350
4	• Writing an essay of opinion expression	• How to write an essay of opinion about "My Career in the Future"	350

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประจำหน่วยการเรียนรู้
 ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้วัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตหลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.2.1 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตลอดจนวิธีการตรวจให้คะแนนการเขียนจากเอกสาร หนังสือ ตำราหรืองานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 ศึกษาจุดประสงค์นำทางและจุดประสงค์ปลายทาง ตลอดจนเนื้อหาและกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ในแผนการสอน

3.2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประจำหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วย

3.2.4 กำหนดเกณฑ์ผ่านหน่วยการเรียนรู้คือ นิสิตต้องได้คะแนนรวมในด้านต่างๆ ขององค์ประกอบ การเขียน ได้แก่ เนื้อหา การเรียบเรียงความคิด คำศัพท์ การใช้ภาษา และตัวสะกดและวรรคตอนเกินร้อยละ 60 ตามเกณฑ์มาตรฐานของการผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

3.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประจำหน่วยเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเป็นปรนัยหรือภาษาที่ใช้ แล้วนำข้อมูลจากการตรวจสอบมาปรับปรุงแบบทดสอบก่อนนำไปใช้ทดสอบกับนิสิต หลังจากเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ต่อไป

3.3 การสร้างแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบแผนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนเกณฑ์การพิจารณาการให้นำหนักคะแนนในการตรวจสอบแผนการสอน จากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ

3.3.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแผนการสอน

3.3.3 นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบคุณภาพของแผนการสอนในด้านเนื้อหาและด้านการสอน ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆ ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน มาวิเคราะห์และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้ทดลองกับนิสิตที่เป็นกลุ่มทดลองต่อไป

3.4 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เป็นกลุ่มทดลอง โดยใช้ประเมินก่อนการเรียนและหลังการเรียนเมื่อเรียนจบเนื้อหาตามหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 4 หน่วยแล้ว มีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.4.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และวิธีการตรวจสอบการให้คะแนนจากตำรา งานวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการตรวจเรียงความ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การตรวจเรียงความตามแนวของ จาคอบส์และคณะ (Jacobs et al, 1981, pp.28-29) และได้ปรับน้ำหนักของคะแนนในแต่ละองค์ประกอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับรายละเอียดขององค์ประกอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากเกณฑ์การตรวจให้คะแนนของจาคอบส์และคณะ ทั้งนี้ได้ตรวจสอบความเที่ยงของการให้คะแนนตามเกณฑ์ดังกล่าว โดยพิจารณาจากคำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคณะที่ได้จากการตรวจให้คะแนนของกรรมการจำนวน 3 ท่าน ซึ่งประกอบด้วยผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอนวิชาอังกฤษระดับปริญญาตรีอีก 2 ท่านเป็นผู้ประเมินและพิจารณาให้คะแนนการตรวจเรียงความตามเกณฑ์ของจาคอบส์และคณะ

3.4.3 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบและเกณฑ์การตรวจเรียงความไปให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาอังกฤษตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว จึงได้นำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจคะแนน โดยนำไปทดลองใช้กับนิสิตที่เป็นกลุ่มทดลองจำนวน 27 คน ให้ทำการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการเรียน เมื่อเรียนจบเนื้อหาการเรียนตามหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว ให้เขียนเรียงความจากหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ ผลจากการวิเคราะห์การทดลองใช้เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนระหว่างกรรมการ 3 ท่าน มีผลปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าความเที่ยงของการให้คะแนนระหว่างกรรมการก่อนและหลังการทดลอง

กรรมการ คนที่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R_{xy}) ของการตรวจให้คะแนน	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1 และ 2	.823	.779
1 และ 3	.794	.792
2 และ 3	.719	.835

จากตาราง 3 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกรรมการ 3 คน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่แล้ว มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง แสดงว่า การตรวจให้คะแนนเรียงความของกรรมการเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกัน หรือมีความเที่ยงตรงในการตรวจให้คะแนน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเรียงความที่ได้ปรับปรุงและผ่านการทดสอบแล้วมาใช้ในการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประจำหน่วยเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

3.5 การสร้างแบบทดสอบความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการทดลองสอนหลังจากสิ้นสุดการเรียนการสอนครบ 4 หน่วยการเรียนรู้แล้ว มีขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากเอกสารหนังสือและงานวิจัยต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียน

3.5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน

3.5.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและความเป็นปรนัยของแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปใช้จริงต่อไป

3.5.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่ได้ทำการปรับปรุงแล้วไปสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในช่วงโม่งสุดท้ายของการเรียนการสอนหลังจากที่ได้ทดลองสอนการเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นทักษะกระบวนการ ตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัยแบบ One Group Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531 หน้า 216)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการเรียน
ในสัปดาห์แรกของการเรียน ผู้วิจัยได้ทำงานทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการเรียน กับนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและใช้เวลาทดสอบ 2 ชั่วโมง
2. ทำการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการที่สร้างขึ้นทั้งสิ้น 4 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบการเรียนรู้ (คาบเรียนละ 50 นาที) รวมเวลาในการทดลองสอนทั้งสิ้น 26 คาบการเรียนรู้ หรือ 1,300 นาที
3. หลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละหน่วย ให้นิสิตทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนประจำหน่วยการเรียนรู้ โดยนิสิตต้องผ่านเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษรายหน่วยอย่างต่ำร้อยละ 60 จากนั้นดำเนินการสอนหน่วยการเรียนรู้ต่อไปตามลำดับตั้งแต่หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ถึง 4
4. ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียน
หลังจากนิสิตได้เรียนการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบที่เน้นกระบวนการแล้ว ผู้วิจัยได้นำเอาแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกับที่ทดสอบก่อนการเรียน ไปให้นิสิตทดสอบอีกครั้งหนึ่ง (Posttest) โดยใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง เช่นเดียวกับในการสอนครั้งแรก
5. สอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในช่วงโม่งสุดท้ายของการเรียนการสอนและหลังจากที่ได้ทำแบบทดสอบหลังการเรียนแล้ว โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น

หลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบให้คำแนะนำแล้ว ซึ่งผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามความคิดเห็นของ เกษร มณีเชษฐา. (2538) และ พรหทัย ตันต์จิตานนท์ (2540) มาปรับใช้เป็นแนวคิด

การพัฒนาแผนการสอนเขียน

ในการพัฒนาแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนาแผนการสอนจากแผนการสอนเขียนของ พรหทัย ตันต์จิตานนท์ (2540) และนำมาทดลองใช้กับนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 23 คน แล้วนำแผนการสอนดังกล่าว มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสังเคราะห์ และสร้างแผนการสอนเขียนใหม่ โดยมีการปรับปรุงทางด้านเนื้อหา ขั้นตอนของกระบวนการเขียน ตลอดจนปรับเวลาให้เหมาะสมสำหรับการดำเนินกิจกรรม โดยมีรายละเอียดของการปรับเวลาที่ใช้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ดังแสดงในตาราง 4

ผลจากการปรับเวลาใหม่ตามที่ได้ทดลองใช้สอนในชั้นเรียนครั้งนี้ ทำให้นิสิตปฏิบัติกิจกรรมทั้งกิจกรรมต่างๆ ได้ตามกำหนดตามขั้นตอนของการสอน และทำให้ได้แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการสอนได้จริง

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อช่วยในการคำนวณดังนี้

1. การคำนวณค่าความเที่ยงของการตรวจให้คะแนนเรียงความของกรรมการ 3 ท่าน โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างกรรมการที่ละคู่ทั้งก่อนและหลังทดลอง
2. การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประจำหน่วยเรียนและของคะแนนการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน
3. การคำนวณการผ่านเกณฑ์การทดสอบประจำหน่วยเรียนเมื่อนำมาจัดระดับความสามารถทางการเรียนโดยใช้ค่าร้อยละ
4. การคำนวณค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบสองครั้ง (pretest-posttest) โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5. การคำนวณเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังทดลองใช้แผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการโดยการทดสอบค่าที่ (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการตรวจสอบแผนการสอนของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ในด้านเนื้อหาและการสอน มีผลดังตารางที่ 4 ดังนี้

	คะแนนเฉลี่ยของผู้ทรงคุณวุฒิ คนที่ 1, 2 และ 3 ($\bar{x}$)
ด้านเนื้อหา	
1.1 เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4
1.2 เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	3.66
1.3 เนื้อหา มีความถูกต้องมาก	3.66
1.4 การจัดลำดับของเนื้อหา ได้เหมาะสม	4.6
1.5 การนำเสนอเนื้อหา มีความเหมาะสม	4.66
ด้านการสอน	
2.1 ความเหมาะสมของขั้นตอนของการสอน	4.6
2.2 ความเหมาะสมของเวลาที่ใช้	3.33
2.3 ความเหมาะสมของกิจกรรมที่จัด	5
2.4 ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด	4
2.5 ความชัดเจนของคำอธิบายของอาจารย์ผู้สอน	5

1. ด้านเนื้อหา

จากผลการประเมินด้านเนื้อหาโดยรวมพบว่าแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ มีการจัดลำดับเนื้อหาและการนำเสนอเนื้อหาได้ดีมากที่สุด เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเหมาะสมกับระดับผู้เรียนมากที่สุด ตลอดจนเนื้อหา มีความถูกต้องอยู่ในระดับดี

2. ด้านการสอน

จากผลการประเมินด้านการสอนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมดีโดยเฉพาะกิจกรรมที่จัดและความชัดเจนของคำอธิบายของอาจารย์ผู้สอนมีความเหมาะสมมากที่สุด ส่วนในเรื่องเวลาที่ใช้มีความเหมาะสมปานกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษให้ข้อคิดเห็นว่า เวลาที่ใช้อาจจะน้อยเกินไป เนื่องจากระดับความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนยังอยู่ในระดับต่ำ และเวลาที่ใช้สำหรับการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละขั้นตอน เช่น ขั้นการขอความเห็น ขั้นการตรวจแก้ อาจต้องใช้เวลามากขึ้น เพราะเป็นงานเขียนแบบเรียงความซึ่งมีความยาว 1 เรื่องอยู่ที่ 350-400 คำ

จากการตรวจสอบแผนการสอนโดยภาพรวมทั้งด้านเนื้อหาและการสอน ปรากฏว่ามีความเหมาะสมดี ($\bar{X} = 4.251$) ซึ่งสามารถนำแผนการสอนนี้ไปใช้ในการเขียนการสอนจริงในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษประจำหน่วยเรียนแต่ละหน่วยการเรียน ผลปรากฏดังรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงคะแนนเฉลี่ย ระดับความสามารถทางการเขียน และการผ่านเกณฑ์การประเมินของกลุ่มตัวอย่างหลังจากการเรียนจบแต่ละหน่วยการเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)

สถิติเชิงพรรณนา

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
Unit1	27	59.00	81.00	69.1852	5.88373
Unit2	27	61.00	85.00	73.7037	6.64955
Unit3	27	60.00	82.00	72.3704	6.07104
Unit4	27	62.00	85.00	74.0000	6.39110
Valid N (listwise)	27				

จากผลที่แสดงไว้ในตาราง 5 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในทุกหน่วยการเรียนรู้และคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมดสูงกว่าเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ซึ่งถือได้ว่านิสิตทุกคนผ่านเกณฑ์การประเมินในการวัดความสามารถทางทักษะการเขียน ส่วนในด้านระดับความสามารถทางการเขียนนั้น ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1, 2, 3 และ 4 นิสิตเขียนได้ในระดับดี เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วระดับความสามารถทางการเขียนของนิสิตอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 72.31$ หรือมีค่าระดับความสามารถทางการเขียนเท่ากับ 3)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียนซึ่งได้จากการทดสอบหลังการทดลองสอน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยแผนการสอนเขียนนี้สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตกลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน ก่อนและหลังการทดลอง

การทดสอบแบบจับคู่

	Paired Differences							
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference		t	df	Sig. (2-tailed)
				Lower	Upper			
Pretest – Posttest	−18.60667	2.75228	.52968	−19.69543	−17.51790	−35.128	26	.000

จากตาราง 6 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสอน ($\bar{X} = 69.97$) สูงกว่าก่อนการทดลองสอน ($\bar{X} = 51.36$) และ เมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนสูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 (ค่า 2-tail Prob. มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01) และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบ ผลปรากฏว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการทดลองน้อยกว่าก่อนทดลอง แสดงว่าค่าคะแนนการทดสอบ หลังการทดลองของนิสิตเกาะกลุ่มกันหรือการกระจาย

ของคะแนนมีน้อยลงในขณะที่ค่าคะแนนก่อนการทดลองมีการกระจายมาก ไม่เกาะกลุ่มกัน ซึ่งทำให้สรุปได้ว่าแผนการสอนเขียนที่พัฒนาขึ้น ทำให้นิสิตมีความสามารถในการเขียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นด้วย

ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน

จากการสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเรียนการสอน หลังจากสิ้นสุดการทดลองสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการแล้วมีผลปรากฏดังแสดงในตาราง 10

ข้อที่	รายละเอียด	ค่าคะแนน ความคิดเห็น
การนำกระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการมาใช้ในระหว่างการสอน		
1.	นิสิตได้คิดวิเคราะห์วางแผนเนื้อหาก่อนเขียน	3.85
2.	นิสิตสามารถเลือกวิธีการเขียนที่เหมาะสมกับรูปแบบงานเขียนได้	3.62
3.	นิสิตสามารถวางเค้าโครงเรื่องเป็นลำดับขั้นตอนในการเขียน	3.85
4.	นิสิตลงมือเขียนตามขั้นตอนที่ได้กำหนดไว้	3.77
5.	นิสิตได้ตรวจสอบภาษา ถ้อยคำ สำนวน ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ เพื่อหาข้อบกพร่องในการเขียนอยู่เสมอ	3.74
6.	นิสิตปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องของงานเขียนให้ดีขึ้น	3.79
คะแนนรวม		3.77
ทัศนคติต่อการเรียนด้วยวิธีแบบเน้นกระบวนการ		
7.	นิสิตได้รับความรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการ	3.88
8.	นิสิตรู้สึกถึงความแตกต่างของกระบวนการเขียนที่ใช้ก่อนเรียนและหลังเรียน	4.07
9.	นิสิตรู้สึกว่าตนเองพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	3.92
10.	นิสิตรู้สึกชอบการเรียนด้วยวิธีการแบบเน้นกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ	4.25
คะแนนรวม		4.03

จากตารางข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า นิสิตนำกระบวนการเขียนแบบเน้นกระบวนการมาใช้ในระดับสูง คือคะแนนรวม = 3.77 นิสิตชอบวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการในระดับมาก คือ คะแนนรวม = 4.03

สรุปผลวิจัย

1. การพัฒนาแผนการสอนที่ 1-4 นี้ ผู้วิจัยได้มีการปรับเนื้อหา ขั้นตอน และเวลา ให้เหมาะสมสำหรับการดำเนินกิจกรรมและได้หน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วยดังนี้ คือ

หน่วยที่ 1 การเขียนพรรณนา ใช้เวลา 7 คาบการเรียนรู้

หน่วยที่ 2 การเขียนจัดแบ่งหมวดหมู่ ใช้เวลา 7 คาบการเรียนรู้

หน่วยที่ 3 การเขียนแสดงความคิดเห็น ใช้เวลา 8 คาบการเรียนรู้

หน่วยที่ 4 การเขียนแสดงความคิดเห็นเปรียบเทียบ ใช้เวลา 8 คาบการเรียนรู้
รวมเวลาที่ใช้ในการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ 26 คาบการเรียนรู้ โดยทำการสอน 8 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน

หน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยมีองค์ประกอบต่างๆดังนี้ คือ

1. **กำหนดเวลา (Time)** เป็นการวางแผนการใช้เวลาในการสอนแต่ละหน่วยการเรียนรู้แต่ละคาบ และแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมในกระบวนการเขียน

2. **เนื้อหาการเรียนรู้ (Content)** เป็นเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งได้กำหนดเป็นหัวเรื่อง (Topic) ของแต่ละหน่วย

3. **จุดประสงค์ (Objective)** เป็นจุดประสงค์ในการเรียนรู้ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยกำหนดไว้ในลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral Objectives) ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objectives) และ จุดประสงค์นำทาง (Enabling Objectives) อีก

4. **กระบวนการและกิจกรรม (Procedure and Activity)** เป็นกระบวนการของวิธีการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมของกระบวนการเขียนนี้ มีทั้งกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว แต่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นกิจกรรมกลุ่มเป็นสำคัญ ในส่วนของกระบวนการเขียน ประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ 7 ขั้นตอนได้แก่

4.1 **ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)** เป็นขั้นตอนของการวางแผนการเขียน ซึ่งผู้เรียนต้องทำการรวบรวมข้อมูลต่างๆที่จำเป็นต้องใช้ในหัวเรื่องหรือสถานการณ์นั้นๆ การรวบรวมข้อมูลในขั้นนี้สามารถกระทำได้โดยการระดมสมอง ร่วมกันอภิปราย สนทนา ซักถาม พังเรื่องเล่า หรือสัมภาษณ์ ซึ่งในขั้นก่อนการเขียนนี้เน้นการทำกิจกรรมเป็นหลัก

4.2 **ขั้นการเขียนร่าง (Drafting)** เป็นการนำเอาข้อมูลในขั้นก่อนการเขียนมาเขียนเท่าที่จะสามารถทำได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องทางไวยากรณ์ การใช้ภาษาหรือ

ความถูกต้องในเนื้อหา ให้ได้ผลงานออกมาในลักษณะการเขียนร่าง (Draft) กิจกรรมในขั้นตอนนี้ทั้งกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของการเขียนว่าต้องการให้ผู้เรียนทำกิจกรรมในลักษณะใด

4.3 ขั้นการขอความเห็น (Sharing) หลังจากเขียนงานร่างเสร็จแล้วครูผู้สอนจะให้ให้นักเรียนจับคู่ แลกเปลี่ยนงานระหว่างกลุ่ม หรือขอร้องครูผู้สอนให้ช่วยอ่านงานเขียนในขั้นตอนนี้จะมีทั้งกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว และเมื่ออ่านงานเสร็จแล้วให้ผู้เรียนวิจารณ์ให้ข้อเสนอแนะต่างๆเกี่ยวกับงานเขียนโดยให้นักเรียนวิจารณ์ตามแนวการวิจารณ์เกี่ยวกับเนื้อหา (Content checklist) และภาษา (Language checklist) ที่ครูกำหนดให้เป็นหลักเสร็จแล้วให้นำงานคืนเจ้าของเพื่อการปรับปรุงในขั้นต่อไป

4.4 ขั้นการปรับแก้งานเขียน (Revising) เป็นขั้นที่ผู้อ่านทบทวน คิดทบทวน และจัดระบบความคิดใหม่ด้วยตัวผู้เขียนเอง โดยอาศัยข้อคิดที่ได้จากขั้นขอความเห็นหรือใช้แบบตรวจรายการเพื่อการปรับแก้ (Revising checklist) เป็นแนวทางการปรับแก้ในงาน

4.5 ขั้นการอ่านเพื่อตรวจแก้ (Editing) ในขั้นตอนนี้ผู้เขียนอ่านเพื่อตรวจดูความถูกต้องทางภาษา เช่น การใช้โครงสร้างภาษา การสะกดคำ การใช้คำเชื่อม การใช้กาล เป็นต้น โดยใช้แบบตรวจสอบทางภาษา (Editing checklist) ที่ครูกำหนดให้เป็นหลักในการตรวจ หลังจากนั้น จึงทำการเขียนผลงานที่สมบูรณ์ (Final Draft)

4.6 ขั้นการประเมิน (Evaluating) กิจกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วยกิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมเดี่ยว เป็นขั้นที่งานเขียนได้ผ่านการประเมินซึ่งอาจมาจากการประเมินด้วยตัวผู้เขียนเอง เพื่อน หรือครูผู้สอน ผลของการประเมินจะทำให้ผู้เรียนทราบจุดบกพร่องที่ควรแก้ไขในงานเขียน

4.7 ขั้นการเผยแพร่ (Publication) เป็นขั้นที่นำงานเขียนที่ผ่านการประเมินแล้วว่าเป็นงานเขียนที่มีความสมบูรณ์ น่าสนใจ และมีลีลาใน dki เขียนดี มาเผยแพร่ให้รับทราบโดยการประกาศหรือการพิมพ์ เช่น การติดป้ายประกาศในชั้นเรียน และการจัดนิทรรศการแสดงผลงานเขียน เป็นต้น

5. สื่อการเรียน (Teaching Materials) เป็นสื่อที่ใช้ประกอบในการสอนแต่ละครั้งของทุกหน่วยการเรียนรู้

6. การประเมิน (Evaluating) เป็นการกำหนดวิธีการวัดและประเมินความสามารถของผู้เรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ สำหรับแผนการสอนนี้ประกอบด้วยแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดความสามารถทางทักษะการเขียนประจำหน่วย

2. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิต

คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองสอนตามแผนการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าการก่อนทดลอง และเมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่าแผนการสอนที่นำไปใช้แล้วนั้น นิสิตมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นในระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. กระบวนการสร้างแผนการสอนที่เป็นระบบและมีขั้นตอนอย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้ได้จริง เนื่องจากในแต่ละขั้นตอนของแผนการสอนระบุหน้าที่และบทบาทของนิสิตให้ช่วยกันระดมความคิดออกมาให้ได้มากที่สุด ให้โอกาสนิสิตในการแสดงความคิดเห็น รู้จักคิดด้วยตนเอง และรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนี้นิสิตยังได้มีส่วนในการประเมินงานของเพื่อน ๆ ซึ่งทำให้นิสิตเรียนรู้ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ทั้งของตนเองและเพื่อน ๆ เมื่อต้องปรับแก้งานของตนเอง นิสิตสามารถนำประสบการณ์และความรู้เหล่านั้นมาช่วยพัฒนางานเขียนของตนเอง

2. จากการศึกษาทักษะกระบวนการของนักเรียนกลุ่มทดลอง ผลงานเขียนที่ปรากฏออกมาจึงมีลักษณะการเรียบเรียงความคิดได้ใจความดี และเมื่อพิจารณาผลจากการวิเคราะห์ดังปรากฏในบทที่ 4 จะเห็นได้ว่านิสิตเกิดทักษะกระบวนการและสามารถใช้กระบวนการได้จริง เพราะนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนของการใช้ทักษะกระบวนการซึ่งผู้วิจัยได้ทำการอธิบายก่อนการสอน และนักเรียนเห็นคุณประโยชน์ของทักษะกระบวนการ 7 ขั้น สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่นๆ และใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้จากการที่ได้ศึกษาทักษะกระบวนการของนักเรียนกลุ่มทดลองยังพบว่าการมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่มนักเรียนมีโอกาสนำมาใช้ภาษาแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้นและมีความตั้งใจทำงาน เนื่องจากการเรียนที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งเน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่ม มีการระดมพลังสมองและช่วยกันภายในกลุ่ม การให้นักเรียนได้ทำงานในกลุ่มจึงเป็นวิธีการที่ปลูกฝังให้นักเรียนได้รู้จักคิด แก้ปัญหา และรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3. ขั้นตอนการแก้ไข และให้นักเรียนนำไปปรับปรุงโดยที่ครูยังไม่มีการตัดสินให้คะแนนในงานเขียนร่าง จึงทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจในการทำงาน นอกจากนี้นักเรียนได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง อาจเป็นเพราะนักเรียนสามารถทบทวนงานเขียนของนักเรียนจากงานเขียนร่างที่ผ่านๆ มา และนำมาเขียนใหม่ ซึ่งไม่เป็นการสร้างความเครียดให้กับนักเรียน นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ อีกทั้งมีความกล้าในการที่จะปรึกษากับครูมากขึ้น นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มที่ นักเรียนมีความภูมิใจในตนเองที่สามารถเขียนและได้ถ่ายทอดความคิดของตนเองออกมา

4. ผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไขทั้งในด้านพฤติกรรมการสอนและบุคลิกส่วนตัวของผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอน จึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ เคมมิส และ แมคแทคกาท (Kemmis and McTactgart, 1990, อ้างจาก ยาใจ พงษ์บริบูรณ์, 2537 : 21) ที่กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการมีจุดมุ่งหมาย เพื่อมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพของงานให้ดีขึ้น โดยการปรับปรุงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการ และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ คิงก์ (King, 1980, อ้างถึงใน ศศิวิมล ผาสุก, 2538 : 87) ที่กล่าวถึงบุคลิกภาพทั่วไปของครูผู้สอน ในขณะที่ดำเนินการสอน ว่าเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนคิดหาข้อมูลที่เป็นคำศัพท์ ให้คำปรึกษาแนะนำ เกี่ยวกับองค์ประกอบในการเขียน สร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนและสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง ไม่ใช่ตำหนิตีเดีย่นักเรียนแต่ควรสร้างแรงจูงใจและให้การเสริมแรง และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน การรู้จักช่วยเหลือระหว่างเพื่อน การติชมผลงานอย่างสร้างสรรค์ของกันและกัน นอกจากนี้ครูผู้สอนควรเปิดใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน แสดงให้นักเรียนทราบว่าข้อเขียนของเขานั้นสื่อสารกับครูผู้สอนได้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการปฏิบัติการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตตั้งข้อสรุปที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยขอเสนอในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่จะศึกษาวิจัยดังนี้

1. บทบาทของครูผู้สอนที่เป็นผู้ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน เปิดใจกว้างยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเอง

2. การสร้างแผนการเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการควรรู้ศึกษาขั้นตอนและบทบาทของครู ของนักเรียนอย่างชัดเจน นอกจากนี้ควรคำนึงถึงจำนวนของนักเรียนในห้อง เพื่อที่จะได้ปรับเพิ่มหรือลดขั้นตอนให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียน
3. ก่อนทำการสอนในแต่ละแผนการสอน ควรชี้แจงบทบาทของนักเรียนในแต่ละขั้นตอนของแผนการสอนเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน
4. ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์ของนิสิตที่พบบ่อย ควรนำมาอธิบายรายละเอียดในชั้นเรียนเพื่อป้องกันการผิดซ้ำ ๆ

บรรณานุกรม

- เกษร มณีเชษฐา. (2538). ผลการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะกระบวนการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรหทัย ตันต์จิตานนท์. (2540). การใช้บทเรียนเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตระดับปริญญาตรี. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ เชียงใหม่.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการวิจัยเชิงปฏิบัติการรูปแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. (หน้า 81-92) : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัชยา พุกกะมาน. (2543). กลวิธีในการเรียนแบบตรวจงานด้วยตนเอง (Self-Checking) เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ (กศ.ม. ภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2531). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพรจำกัด.
- สมพร อินทะกนก. (2548). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการสอนของเฮวินส์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- สุรางค์ สายอุดม. (2541). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เสาวณีย์ เตโชแจ่ม. (2546). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.. รัชยา พุกกะมาน.
- Heaton, J. B. (1977). **Writing English language tests**. London : Longman.
- Hedge, T. (1988). **Writing : resource books for teacher**. Hong Kong : Oxford University Press.
- Jacobs, et al. (1981). **Testing ESL composition : A practical approach**. Massachusetts : Newbury House Publisher.
- Raimes, A. (1983). **Techniques in teaching writing**. Oxford University Press.
- Trupe, A. L. (2001). **Formative assessment of student writing**. Retrieved on 24th May 2009 from <http://www.bridgewater.edu/WritingCenter/Resources/sumform.htm>